ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

12. dubna 2011 *

Ve věci T-28/10,

Euro-Information – Européenne de traitement de l'information, se sídlem ve Štrasburku (Francie), zastoupená A. Groléem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému A. Folliard-Monguiralem, jako zmocněncem,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 11. listopadu 2009 (věc R 635/2009-2) týkajícímu se přihlášky slovního označení EURO AUTOMATIC PAYMENT jako ochranné známky Společenství,

* Jednací jazyk: francouzština.

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, K. Jürimäe (zpravodajka) a M. van der Woude, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 26. ledna 2010,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 16. dubna 2010,

s přihlédnutím k replice došlé kanceláři Tribunálu dne 28. června 2010,

s ohledem na to, že účastníci řízení ve lhůtě jednoho měsíce od doručení oznámení o ukončení písemné části řízení nepředložili žádost o nařízení jednání, a poté, co za těchto okolností na základě zprávy soudkyně zpravodajky a podle článku 135a jednacího řádu Tribunálu rozhodl, že žalobu projedná bez ústní části řízení,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 18. července 2008 podala žalobkyně, společnost Euro-Information – Européenne de traitement de l'information u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů [nahrazeného nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1)].

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení EURO AUTOMATIC PAYMENT.

3 Výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 9, 35 až 38, 42 a 45 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.

4 Rozhodnutím ze dne 6. dubna 2009 průzkumový referent přihlášce k zápisu vyhověl, pokud jde o všechny služby spadající do tříd 35, 37, 38, 42 a 45 a pokud jde o určité výrobky a služby spadající do tříd 9 a 36. Naproti tomu zápis přihlášené ochranné známky zamítl, pokud jde o ostatní výrobky a služby spadající do tříd 9 a 36, a to na základě ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) ve vzájemném spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení č. 40/94 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009]. Tyto výrobky a služby pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

– třída 9: „Automatické distribuční stroje, automaty na bankovky, na lístky, na bankovní výpisy, na zjišťování zůstatků na účtech, platební automaty, bankovní automaty, paměťové karty nebo karty s mikroprocesorem, magnetické karty, identifikační magnetické karty nebo karty s mikroprocesorem, platební, kreditní nebo debetní magnetické karty nebo karty s mikroprocesorem, čtečky čárových kódů, detektory pravosti mincí, magnetické nosiče dat, optické nosiče dat, zařízení pro zpracování informací, interkomy, rozhraní (počítačová), snímače (počítačové), software (zaznamenané programy), software pro správu účtů, monitory (počítačové programy), počítače, počítačové periferie, zaznamenané počítačové programy, zaznamenané programy operačních systémů (pro počítače), radiotelefonní stanice, přijímače (audio, video), telefonní přístroje, přenosné telefony, přístroje k předplatnému pro televizní přístroje, vysílače (telekomunikace), centrální procesorové jednotky (procesory), počítačové programy a výpočetní technika umožňující poskytovat komplexní bankovní služby, služby finančních společností a pojišťoven na dálku, a to přístroje a zařízení výpočetní techniky, software pro zabezpečenou online platbu prostřednictvím elektronické komunikační sítě, přístroje a nástroje pro elektronickou platbu, a to přístroje a zařízení výpočetní techniky, výpočetní technika pro elektronickou platbu, software zajišťující elektronickou platbu, elektronické platební karty, elektrické a elektronické vybavení pro správu finančních transakcí“;

– třída 36: „Bankovní služby, finanční služby, peněžní služby, služby kreditních karet, služby debetních karet, směnárenské služby, clearing (zúčtování vzájemných pohledávek a závazků – bezhotovostní operace), burzovní makléřství, úvěr, elektronický převod fondů, finanční operace, peněžní operace, finanční transakce, elektronické platební služby, elektronické převody cenných papírů, fondů, kapitálu, akcií, deviz a jiných cenných papírů všeho druhu, online platby prostřednictvím elektronické komunikační sítě, online zprostředkování a transakce na elektronické komunikační síti“.

5 Dne 5. června 2009 žalobkyně u OHIM proti rozhodnutí průzkumového referenta podala odvolání v rozsahu, v němž zamítlo zápis přihlášené ochranné známky pro výrobky a služby spadající do tříd 9 a 36, jak byly popsány v bodě 4 výše.

6 Rozhodnutím ze dne 11. listopadu 2009 (dále jen „napadené rozhodnutí“) druhý odvolací senát OHIM odvolání zamítl.

7 Odvolací senát měl za to, když vycházel z vnímání přihlášené ochranné známky všemi průměrnými a profesionálními anglicky hovořícími spotřebiteli v Evropském společenství, že význam, který průzkumový referent použil, pokud jde o tři slova, z nichž se uvedená ochranná známka skládá, je správný. Měl tak jednak za to, že výraz „euro automatic payment“ označuje přímo účel výrobků spadajících do třídy 9, a sice umožnit provedení automatických plateb v eurech, a jednak za to, že tento výraz poskytuje přímé informace týkající se předmětu služeb spadajících do třídy 36, a sice provádění či obdržení automatických plateb v eurech. Odvolací senát tudíž zejména dospěl k závěru, že přihlášená ochranná známka je popisná ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

Návrhová žádání účastníků řízení

8 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– zapsal přihlášenou ochrannou známku pro všechny výrobky a služby spadající do tříd 9 a 36;

– uložil OHIM náhradu nákladů řízení, které žalobkyně vynaložila před ním a před Tribunálem.

9 OHIM navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K přípustnosti druhého bodu návrhových žádání

10 OHIM vznáší námitku nepřípustnosti vycházející z nepřípustnosti druhého bodu návrhových žádání žaloby v rozsahu, v němž je požadováno, aby Tribunál uložil OHIM příkaz zapsat přihlášenou ochrannou známku pro všechny dotčené výrobky a služby.

11 Svým druhým bodem návrhových žádání žalobkyně požaduje, aby Tribunál zapsal přihlášenou ochrannou známku.

12 Tento návrh může být předmětem dvojího výkladu. Na jedné straně je jej možné chápat tak, že směřuje k tomu, aby Tribunál uložil OHIM provést zápis přihlášené ochranné známky. Podle ustálené judikatury je přitom v souladu s čl. 63 odst. 6 nařízení č. 40/94 (nyní čl. 65 odst. 6 nařízení č. 207/2009) OHIM povinen provést opatření, aby vyhověl rozsudku soudu Unie. Tribunálu tedy nenáleží ukládat OHIM příkazy. OHIM totiž přísluší, aby z výroku a odůvodnění rozsudku Tribunálu vyvodil důsledky [rozsudky Tribunálu ze dne 31. ledna 2001, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld v. OHIM (Giroform), T-331/99, Recueil, s. II-433, bod 33; ze dne 21. dubna 2005, Ampafrance v. OHIM – Johnson & Johnson (monBeBé), T-164/03, Sb. rozh. s. II-1401, bod 24, a ze dne 15. března 2006, Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia v. OHIM – Ferrero (FERRÓ), T-35/04, Sb. rozh. s. II-785, bod 15].

13 Na druhé straně lze druhý bod návrhových žádání žalobkyně chápat tak, že směřuje k tomu, aby Tribunál změnil napadené rozhodnutí ve smyslu čl. 65 odst. 3 nařízení

č. 207/2009 tak, že přijme rozhodnutí, které byl povinen přijmout odvolací senát v souladu s ustanoveními nařízení č. 40/94. Oddělení OHIM příslušná v dané oblasti přitom nepřijímají formální rozhodnutí konstatující zápis ochranné známky Společenství, která by mohla být předmětem opravného prostředku. Odvolací senát tedy není oprávněn rozhodovat o návrhu směřujícím k tomu, aby zapsal ochrannou známku Společenství. Za těchto okolností nepřísluší ani Tribunálu, aby rozhodoval o návrhu na změnu rozhodnutí směřujícím k tomu, aby změnil rozhodnutí odvolacího senátu v tomto smyslu [usnesení Tribunálu ze dne 30. června 2009, Securvita v. OHIM (Natur-Aktien-Index), T-285/08, Sb. rozh. s. II-2171, body 14 a 17 až 23].

14 Druhý bod návrhových žádání žalobkyně je tudíž třeba odmítnout jako nepřípustný.

K přípustnosti dokumentů předložených v příloze 9 žaloby

15 OHIM tvrdí, že příloha 9 žaloby je nepřípustná v rozsahu, v němž obsahuje důkazy, které nebyly předloženy v průběhu řízení, které u něj probíhalo.

16 Žalobkyně nezpochybňuje, že uvedené důkazy jsou nové.

17 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jelikož se žaloba podaná k Tribunálu týká přezkumu legality rozhodnutí odvolacích senátů OHIM ve smyslu článku 65 nařízení

č. 207/2009, funkcí Tribunálu podle judikatury není znovu zkoumat skutkové okolnosti ve světle důkazů, které byly poprvé předloženy až před ním. Přijetí takových důkazů je totiž v rozporu s čl. 135 odst. 4 jednacího řádu Tribunálu, podle něhož spisy účastníků řízení nesmí změnit předmět řízení před odvolacím senátem [viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 6. března 2003, DaimlerChrysler v. OHIM (Maska chladiče), T-128/01, Recueil, s. II-701, bod 18].

18 V projednávané věci není zpochybňováno, že důkazy obsažené v příloze 9 žaloby byly předloženy poprvé až před Tribunálem. Uvedené dokumenty je tedy třeba odmítnout jako nepřípustné.

K věci samé

19 Na podporu své žaloby žalobkyně vznáší dva žalobní důvody, přičemž první vychází z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 a druhý z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení.

Argumenty účastníků řízení

20 Pokud jde o první žalobní důvod, žalobkyně uvádí, že z hlediska relevantní veřejnosti neexistuje dostatečně přímá a konkrétní spojitost mezi sporným označením

a výrobky a službami, pro které byl zápis zamítnut. Přihlášená ochranná známka tudíž není popisná ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

21 Zaprvé, pokud jde o význam výrazů tvořících dotčené označení, žalobkyně tvrdí, že slovo „euro" lze pojmout jako odkazující na jednotnou evropskou měnu a že slovo „payment" znamená ve francouzštině „platba". Pokud jde o výraz „automatic", který lze do francouzštiny přeložit jako „automatický", žalobkyně tvrdí, že tento výraz znamená „ke kterému dochází bez účasti vůle". Žalobkyně kromě toho tvrdí, že výraz „automatický" v bankovní či finanční oblasti nemá žádný smysl.

22 Zadruhé, pokud jde o význam výrazu „euro automatic payment" jako celku, žalobkyně uvádí, že skutečnost, že výrazy, které jej tvoří, jsou bezprostředně identifikovatelné, proto ještě nezpůsobuje, že je ochranná známka popisná. Tvrdí, že jelikož odvolací senát nenavrhl význam výrazu „euro automatic payment", jeví se, že vycházel z významu použitého průzkumovým referentem, a sice „automatická platba prováděná v eurech". Tento výraz přitom s ohledem na relevantní veřejnost a dotčené výrobky postrádá přímý, jasný a bezprostředně identifikovatelný význam. Výraz „euro automatic payment" je totiž pro spotřebitele pouze neurčitým pojmem, jelikož je přinejmenším neobvyklé, že se platba provádí automatickým způsobem, a sice bez projevu vůle.

23 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že přihlášená ochranná známka nepopisuje výrobky spadající do třídy 9, pro které byla přihláška ochranné známky zamítnuta.

24 Zaprvé, pokud jde jednak o „paměťové karty nebo karty s mikroprocesorem, magnetické karty, identifikační magnetické karty nebo karty s mikroprocesorem, platební, kreditní nebo debetní magnetické karty nebo karty s mikroprocesorem, elektronické platební karty“ (dále jen „karty spadající do třídy 9“) a jednak o „magnetické nosiče dat, optické nosiče dat, zařízení pro zpracování informací, interkomy, rozhraní (počítačová), snímače (počítačové), software (zaznamenané programy), software pro správu účtů, monitory (počítačové programy), počítače, počítačové periferie, zaznamenané počítačové programy, zaznamenané programy operačních systémů (pro počítače), centrální procesorové jednotky (procesory), počítačové programy a výpočetní techniku umožňující poskytovat komplexní bankovní služby, služby finančních společností a pojišťoven na dálku, a to přístroje a zařízení výpočetní techniky, software pro zabezpečenou online platbu prostřednictvím elektronické komunikační sítě, přístroje a nástroje pro elektronickou platbu, a to přístroje a zařízení výpočetní techniky, výpočetní techniku pro elektronickou platbu, software zajišťující elektronickou platbu, elektrické a elektronické vybavení pro správu finančních transakcí“ a „radiotelefonní stanice, přijímače (audio, video), telefonní přístroje, přenosné telefony, přístroje k předplatnému pro televizní přístroje, vysílače (telekomunikace)“ (dále jen „výrobky náležející do oblastí výpočetní techniky a telekomunikací spadající do třídy 9“), žalobkyně v podstatě tvrdí, že odvolací senát nebyl oprávněn na výše uvedené výrobky použít globální úvahy, jelikož některé z karet spadajících do třídy 9 neumožňují provádět platbu a jelikož do některých výrobků náležejících do oblastí výpočetní techniky a telekomunikací spadajících do třídy 9 nelze začlenit platební mechanismus.

25 Zadruhé žalobkyně uvádí, že na rozdíl od toho, co bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí, operace prováděné prostřednictvím „automatů na bankovky“, „detektorů pravosti mincí“, „bankovních automatů“ a „čteček čárových kódů“, které jsou v přihlášce ochranné známky uvedeny odděleně, nelze analyzovat jako platební operace. Tvrdí tak, že kolidující ochranná známka tyto výrobky ani některou z jejich vlastností nepopisuje.

26 Zatřetí žalobkyně uvádí, že na rozdíl od toho, co bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí, „automaty na bankovní výpisy a na zjišťování zůstatků na účtech“ uvedené v přihlášce ochranné známky nejsou neoddělitelně spojeny s „automaty na bankovky“ a že v každém případě i za předpokladu, že by s nimi neoddělitelně spojeny byly, automaty na bankovky samy o sobě, jako je tomu v případě „automatů na bankovní výpisy a na zjišťování zůstatků na účtech“, nemají nic společného s jakoukoli platební operací.

27 Začtvrté, pokud jde o „automatické distribuční stroje“ a „automaty na lístky“, vzhledem k tomu, že platba prováděná k získání služby nabízené těmito stroji se neuskutečňuje automatickým způsobem, ale záměrným způsobem, spojení výrazu „automatic“ s výrazy „euro“ a „payment“ způsobí, že se výraz stane prostě evokativním, a nebude popisovat uvedené výrobky.

28 Zapáté žalobkyně tvrdí, že tím, že ochranu přihlášené ochranné známky požadovala odděleně pro každý z výrobků spadajících do třídy 9, chtěla získat odlišnou ochranu s ohledem jednak na výrobky umožňující provedení platební operace, jednak na výrobky, které s jakoukoli platební operací nemají nic společného.

29 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že přihlášená ochranná známka nepopisuje takové služby spadající do třídy 36, jako jsou uvedeny v bodě 4 výše, pro které byla přihláška ochranné známky zamítnuta (dále jen „služby spadající do třídy 36“).

30 Zaprvé, pokud jde o služby „burzovní makléřství“, žalobkyně tvrdí, že tyto služby odpovídají povolání zprostředkovatele, který na burze působí za účelem výměny cenných papírů. Tvrdí, že přihlášená ochranná známka nepopisuje předmět uvedených služeb ani jakoukoli jejich vlastnost. Tentýž závěr je použitelný na služby „online zprostředkování na elektronické komunikační síti“.

31 Zadruhé, pokud jde o „směnárenské služby“, žalobkyně zpochybňuje analýzu odvolacího senátu, podle níž tyto služby implikují provádění platby. Přihlášená ochranná známka tedy nepopisuje uvedené služby ani některou z jejich vlastností.

32 Zapáté žalobkyně uvádí, že zaprvé, pokud jde o výrobky a služby, kterých se týká přihláška ochranné známky, náležející do bankovní a finanční oblasti, pro které mohou být výrazy „payment“ a „euro“ evokativní, vzhledem k tomu, že výraz „euro automatic payment“ nemá přímý, jasný a bezprostředně identifikovatelný význam, po důkladné analýze provedené relevantní veřejností nanejvýš evokuje uvedenou oblast. Podle žalobkyně jsou dotčené výrobky a služby následující:

– pokud jde o třídu 9, „platební, kreditní nebo debetní magnetické karty nebo karty s mikroprocesorem, platební automaty, bankovní automaty, přístroje k předplatnému pro televizní přístroje, počítačové programy a výpočetní technika umožňující poskytovat komplexní bankovní služby, služby finančních společností a pojišťoven na dálku, a to přístroje a zařízení výpočetní techniky, software pro zabezpečenou online platbu prostřednictvím elektronické komunikační sítě, přístroje a nástroje pro elektronickou platbu, a to přístroje a zařízení výpočetní techniky, výpočetní technika pro elektronickou platbu, software zajišťující

elektronickou platbu, elektronické platební karty, elektrické a elektronické vybavení pro správu finančních transakcí“;

– pokud jde o třídu 36, všechny služby uvedené v bodě 4 výše s výjimkou „směnárenských služeb, burzovního makléřství, úvěru, elektronických převodů akcií a jiných cenných papírů všeho druhu, online zprostředkování na elektronické komunikační síti“.

33 Jelikož se přitom v případě dotčených výrobků a služeb používá nepřesný a nesrozumitelný výraz, nelze přihlášenou ochrannou známku považovat za popisnou. Na podporu své argumentace žalobkyně uplatňuje dřívější praxi OHIM, když uvádí, že zápis označení, které je pouze evokativní, nelze zamítnout na základě čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

34 Zadruhé, pokud jde o ostatní dotčené výrobky a služby, které podle žalobkyně nenáležejí do bankovní a finanční oblasti, výrazy „euro“ a „payment“ nejsou evokativní, ale arbitrární. Spojení výrazů „euro automatic payment“ tak postrádá význam. Nepopisuje tedy dotčené výrobky a služby ani některou z jejich vlastností.

35 V důsledku toho žalobkyně tvrdí, že přihlášená ochranná známka nepopisuje výrobky a služby, jejichž zápis byl zamítnut, ale že je arbitrární či pouze tyto výrobky a služby evokuje.

36 Zašesté žalobkyně odvolacímu senátu vytýká, že neprokázal, jak je přihlášená ochranná známka „běžně užívána pro uvádění dotčených výrobků nebo služeb na trh". Odvolací senát totiž neprokázal, že dotčené označení je užíváno nebo v budoucnosti může být užíváno k popisným účelům.

37 OHIM argumenty žalobkyně zpochybňuje.

Závěry Tribunálu

38 Podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 se do rejstříku nezapíšou ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností. Má se za to, že tato popisná označení jsou nezpůsobilá plnit základní funkci ochranných známek jako označení původu (rozsudek Soudního dvora ze dne 23. října 2003, OHIM v. Wrigley, C-191/01 P, Recueil, s. I-12447, body 29 a 30).

39 Z tohoto hlediska jsou označeními a údaji uvedenými v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 taková označení a údaje, které mohou při běžném užívání z hlediska spotřebitele sloužit k označení výrobku nebo služby, pro které je zápis požadován, buď přímo, nebo tím, že uvádějí jednu z jejich podstatných vlastností [rozsudek Soudního dvora ze dne 20. září 2001, Procter & Gamble v. OHIM, C-383/99 P, Recueil, s. I-6251, bod 39, a rozsudek Tribunálu ze dne 22. června 2005, Metso Paper Automation v. OHIM (PAPERLAB), T-19/04, Sb. rozh. s. II-2383, bod 24].

40 Z toho vyplývá, že k tomu, aby se na určité označení uplatnil zákaz uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, musí mít toto označení s dotčenými výrobky nebo službami dostatečně přímou a konkrétní spojitost, která dotčené veřejnosti umožní vnímat bezprostředně a bez dalšího přemýšlení popis těchto výrobků nebo služeb nebo některé z jejich vlastností (rozsudek PAPERLAB, bod 39 výše, bod 25).

41 Popisný charakter ochranné známky tak musí být posouzen jednak ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které je zápis označení požadován, jednak ve vztahu k jejímu vnímání relevantní veřejností, kterou tvoří spotřebitelé těchto výrobků či těchto služeb [rozsudek Tribunálu ze dne 14. června 2007, Europig v. OHIM (EUROPIG), T-207/06, Sb. rozh. s. II-1961, bod 30].

42 V projednávaném případě účastníci řízení nezpochybňují, že odvolací senát mohl mít správně za to, že se relevantní veřejnost skládá z anglicky hovořících spotřebitelů ve Společenství, že tato veřejnost zahrnuje odborníky i neodborníky a že se má za to, že je uvedená veřejnost běžně informovaná a přiměřeně pozorná a obezřetná. Stejně tak není zpochybňováno, že třemi slovními prvky, které tvoří přihlášenou ochrannou známkou, jsou anglická slova, která tatáž veřejnost pochopí.

43 Argument žalobkyně (viz bod 36 výše), podle něhož odvolací senát neprokázal, že dotčené označení je užíváno nebo v budoucnosti může být užíváno k popisným účelům, je třeba bez dalšího odmítnout jako neopodstatněný.

44 Z judikatury totiž vyplývá, že ačkoliv čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 sleduje cíl obecného zájmu, který vyžaduje, aby označení nebo údaje popisující kategorie výrobků nebo služeb, pro které je zápis požadován, mohly být všemi volně užívány (rozsudek OHIM v. Wrigley, bod 38 výše, bod 31), nic to nemění na tom, že jeho použití

nezávisí na existenci konkrétního, aktuálního a vážného požadavku na disponibilitu ve prospěch třetích osob [rozsudek Tribunálu ze dne 27. února 2002, Streamserve v. OHIM (STREAMSERVE), T-106/00, Recueil, s. II-723, bod 39].

45 V souladu s judikaturou připomenutou v bodě 40 výše je tudíž třeba přezkoumat, zda se na přihlášenou ochrannou známku uplatní zákaz uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009. V této souvislosti musí být při tomto přezkumu přihlášená ochranná známka posuzována jako celek (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 19. dubna 2007, OHIM v. Celltech, C-273/05 P, Sb. rozh. s. I-2883, body 78 až 80).

46 Pokud jde o výraz „euro automatic payment", je třeba uvést, že se tento výraz neodchyluje od syntaktických či lexikálních pravidel anglického jazyka, se kterými je naopak v souladu [viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2002, DaimlerChrysler v. OHIM (CARCARD), T-356/00, Recueil, s. II-1963, bod 29]. V tomto ohledu účastníci řízení nezpochybňují, že přídavné jméno „automatic" zjevně kvalifikuje podstatné jméno „payment".

47 Pokud jde o význam prvků tvořících přihlášenou ochrannou známku, je nesporné, že prvek „euro" lze pojmout jako odkazující na jednotnou evropskou měnu a že běžným smyslem prvku „payment", který lze do francouzštiny přeložit jako „platba", je s ohledem na relevantní veřejnost úhrada určité peněžní částky ke splnění finanční povinnosti. Pokud jde o význam prvku „automatic", podle žalobkyně odkazuje na činnost, ke které dochází bez účasti vůle. Stále podle žalobkyně tudíž výraz „euro automatic payment" postrádá jakýkoli přímý, jasný a bezprostředně identifikovatelný význam.

48 I když však výraz „automatic“ odkazuje na mechanismus, který je schopný provést sám činnost či použít autonomně určitý postup, taková okolnost nevylučuje, že uvedený mechanismus může být uveden do chodu, případně udržen v chodu prostřednictvím lidské vůle. Je tomu tak například u trvalého platebního příkazu ve prospěch třetí osoby zadaného u bankovního ústavu. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, tak výraz „euro automatic payment“ může být vykládán jako odkazující na provedení automatického procesu platby v eurech, který implikuje volbu uživatele použít jej záměrně v konkrétním případě či trvale.

49 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, OHIM dále správně uvedl, že slovo „automatic“, odvozené ze skupiny slov anglického jazyka, jejichž kořenem je „automat“, se v tomto jazyce často užívá v bankovní a finanční oblasti. „Automat“ tak například běžně označuje automatický distribuční stroj na bankovky a výraz „automated teller machine“ označuje automatickou přepážku nebo automatický distribuční stroj na bankovky. V důsledku toho relevantní veřejnost neshledá nic překvapujícího ani neobvyklého na tom, že v anglickém jazyce jsou v bankovní a finanční oblasti slova „automatic“ a „payment“ používána společně.

50 Konečně je třeba připomenout, že skutečnost, že přihlášená ochranná známka může mít, jak tvrdí žalobkyně, jiné významy, nebrání použití absolutního důvodu pro zamítnutí stanoveného v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009. Podle ustálené judikatury totiž musí být zápis slovního označení podle uvedeného ustanovení zamítnut, jestliže alespoň v jednom z jeho možných významů označuje vlastnost dotyčných výrobků nebo služeb [rozsudek OHIM v. Wrigley, bod 38 výše, bod 32, a rozsudek Tribunálu ze dne 9. března 2010, Euro-Information v. OHIM (EURO AUTOMATIC CASH), T-15/09, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 39].

51 S ohledem na předcházející je třeba dospět k závěru, že odvolací senát právem konstatoval, že význam, který průzkumový referent použil pro výraz „euro automatic payment“, a sice automatická platba v eurech, je správný. Takový výraz tak musí být vykládán tak, že se týká platebního mechanismu v eurech, jehož použití spotřebitel záměrně zvolil v konkrétním případě či trvale, který je schopný provést sám činnost či použít autonomně určitý postup. Je ovšem třeba konstatovat, že tento význam je vnímatelný relevantní veřejností, aniž by bylo nezbytné provést důkladnou analýzu či intelektuální kroky.

52 V důsledku toho je třeba argument žalobkyně, podle něhož výraz „euro automatic payment“ postrádá přímý, jasný a bezprostředně identifikovatelný význam, odmítnout jako neopodstatněný.

53 Je tak třeba následně posoudit, zda s ohledem na význam, který je třeba přiznat výrazu „euro automatic payment“, uvedený výraz popisuje výrobky a služby, pro které je zápis ochranné známky požadován.

54 V tomto ohledu zaprvé pokud jde o věcné náležitosti, které je třeba dodržovat při průzkumu přihlášky ochranné známky Společenství, z judikatury vyplývá, že pokud jde o povinnost uvést odůvodnění, musí se jednak přezkum absolutních důvodů pro zamítnutí týkat každého z výrobků nebo služeb, pro které je zápis ochranné známky požadován, jednak rozhodnutí, kterým příslušný orgán zamítá zápis ochranné známky, musí být v zásadě odůvodněno pro každý z uvedených výrobků nebo služeb [viz rozsudek Tribunálu ze dne 20. května 2009, CFCMCEE v. OHIM (P@YWEB CARD a PAYWEB CARD), T-405/07 a T-406/07, Sb. rozh. s. II-1441, bod 54 a citovaná judikatura]. Kromě toho Soudní dvůr upřesnil, že tato povinnost uvést odůvodnění vyplývá ze základního požadavku, aby každé rozhodnutí orgánu, kterým se odmítá poskytnutí práva přiznaného právem Společenství, mohlo být podrobeno soudnímu přezkumu, jehož cílem bude zajistit účinnou ochranu tohoto práva, a který se proto musí týkat legality odůvodnění. Pokud je však stejný důvod pro zamítnutí namítán

vůči určité kategorii nebo skupině výrobků či služeb, může se tento orgán omezit na souhrnné odůvodnění pro všechny dotčené výrobky nebo služby (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. února 2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, Sb. rozh. s. I-1455, body 34 až 37 a výše uvedený rozsudek P@YWEB CARD a PAYWEB CARD, bod 54).

55 Možnost OHIM provést souhrnné odůvodnění, pokud jde o použití absolutního důvodu pro zamítnutí na určitou kategorii nebo skupinu výrobků či služeb, nicméně nesmí mařit cíl povinnosti uvést odůvodnění na základě článku 253 ES a čl. 75 první věty nařízení č. 207/2009, který spočívá v umožnění soudního přezkumu rozhodnutí o zamítnutí zápisu ochranné známky Společenství. Je proto třeba požadovat, aby dotčené výrobky nebo služby měly mezi sebou dostatečně přímou a konkrétní spojitost tak, aby tvořily kategorii nebo skupinu výrobků či služeb dostatečně stejnorodou k tomu, aby bylo OHIM takové souhrnné odůvodnění umožněno. Pouhá skutečnost, že dotčené výrobky nebo služby spadají do stejné třídy ve smyslu Niceské dohody, přitom za tímto účelem nestačí, jelikož tyto třídy často obsahují velkou škálu výrobků nebo služeb, které mezi sebou nutně nemají takovou dostatečně přímou a konkrétní spojitost (viz rozsudek P@YWEB CARD a PAYWEB CARD, bod 54 výše, bod 55 a citovaná judikatura).

56 Zadruhé, pokud jde o průzkum přihlášky ochranné známky Společenství z meritorního hlediska, z judikatury vyplývá, že na základě nařízení č. 207/2009 OHIM musí přihlášku ochranné známky Společenství prozkoumat s ohledem na všechny výrobky nebo služby uvedené na seznamu výrobků nebo služeb, pro které je zápis požadován, přičemž jestliže tento seznam zahrnuje jednu či více kategorií výrobků nebo služeb, nemusí OHIM provádět analýzu každého z výrobků nebo služeb, které jsou součástí každé kategorie, ale musí svůj průzkum zaměřit na předmětnou kategorii

jako takovou [viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 9. července 2008, Reber v. OHIM – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, Sb. rozh. s. II-1927, body 22 a 23 a citovaná judikatura].

57 Zatřetí je tedy s ohledem na judikaturu připomenutou v bodech 54 a 55 výše třeba mít *per analogiam* za to, že pokud jde o takové věcné podmínky týkající se průzkumu přihlášky ochranné známky Společenství, jako jsou uvedeny v bodě 56 výše, OHIM může globální průzkum podle kategorie výrobků nebo služeb provést pouze v případě, že dotčené výrobky nebo služby mají mezi sebou dostatečně přímou a konkrétní spojitost tak, aby tvořily dostatečně stejnorodou kategorii nebo skupinu výrobků či služeb.

58 Právě s ohledem na tyto zásady je třeba ověřit, zda odvolací senát přezkoumal právně dostačujícím způsobem popisný charakter přihlášené ochranné známky ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám.

– Ke kartám spadajícím do třídy 9

59 Pokud jde o karty spadající do třídy 9, to znamená „paměťové karty nebo karty s mikroprocesorem, magnetické karty, identifikační magnetické karty nebo karty s mikroprocesorem, platební, kreditní nebo debetní magnetické karty nebo karty s mikroprocesorem a elektronické platební karty“, měl odvolací senát v bodě 20 napadeného rozhodnutí za to, že jelikož uvedené karty mohou být použity k provádění plateb, přihlášená ochranná známka popisuje účel dotčených výrobků.

60 V tomto ohledu je třeba nejprve připomenout, že jelikož všechny tyto výrobky, které jsou určeny téže veřejnosti, a sice široké veřejnosti, jakož i odborníkům, mají podobu karty s magnetickým páskem, mikroprocesorem nebo čipem schopným zaznamenat a předat informace prostřednictvím (digitální) čtečky nebo přístroje pro zpracování dat, uvedené výrobky představují z důvodu svých podobných, či dokonce totožných vlastností a funkcí stejnorodou skupinu výrobků.

61 Tyto karty totiž umožňují přenos informací a dat, které jsou na nich zaznamenány, prostřednictvím takové komunikační sítě, jako je internet, kabelová nebo satelitní síť, poskytovateli služeb, aby mu bylo umožněno určit jejich držitele, jakož i jeho právo přístupu. Takový přenos informací a dat přitom může zejména umožnit držitelům takových karet případně za úplatu přístup k uvedené síti, a to za účelem provádění elektronických plateb (viz obdobně rozsudek P@YWEB CARD a PAYWEB CARD, bod 54 výše, bod 59 a citovaná judikatura).

62 Odvolací senát tedy mohl mít platně za to, že tato kategorie výrobků vykazuje společné vlastnosti, mezi něž patří vlastnost umožnit provedení platby v eurech, a tudíž provést globální průzkum přihlášky ochranné známky Společenství požadované pro tyto výrobky podle kategorií, a mít platně za to, že relevantní veřejnost, která se setká s výrobky spadajícími do této kategorie a nesoucími označení „euro automatic payment“, se bude bezprostředně a bez jakéhokoli přemýšlení domnívat, že jde o karty, jejichž předmětem je provádění automatických plateb v eurech.

63 V důsledku toho odvolací senát správně dospěl k závěru, že přihlášená ochranná známka má ve vztahu k dotčeným kartám popisný charakter.

– K výrobkům náležejícím do oblastí výpočetní techniky a telekomunikací spadajícím do třídy 9

64 Pokud jde o výrobky náležející do oblastí výpočetní techniky a telekomunikací spadající do třídy 9, a to „magnetické nosiče dat, optické nosiče dat, zařízení pro zpracování informací, interkomy, rozhraní (počítačová), snímače (počítačové), software (zaznamenané programy), software pro správu účtů, monitory (počítačové programy), počítače, počítačové periferie, zaznamenané počítačové programy, zaznamenané programy operačních systémů (pro počítače), centrální procesorové jednotky (procesory), počítačové programy a výpočetní technika umožňující poskytovat komplexní bankovní služby, služby finančních společností a pojišťoven na dálku, a to přístroje a zařízení výpočetní techniky, software pro zabezpečenou online platbu prostřednictvím elektronické komunikační sítě, přístroje a nástroje pro elektronickou platbu, a to přístroje a zařízení výpočetní techniky, výpočetní technika pro elektronickou platbu, software zajišťující elektronickou platbu, elektrické a elektronické vybavení pro správu finančních transakcí“, které náležejí do oblasti výpočetní techniky, jakož i „radiotelefonní stanice, přijímače (audio, video), telefonní přístroje, přenosné telefony, přístroje k předplatnému pro televizní přístroje, vysílače (telekomunikace)“, které náležejí do oblasti telekomunikací, měl odvolací senát v bodě 22 napadeného rozhodnutí za to, že do všech těchto výrobků může být začleněn mechanismus pro automatickou platbu, a že tedy mezi přihlášenou ochrannou známkou a uvedenými výrobky existuje dostatečně přímá a konkrétní spojitost.

65 Zaprvé, pokud jde o výrobky náležející do oblasti výpočetní techniky spadající do třídy 9, jelikož jsou všechny tyto výrobky, které jsou určeny téže veřejnosti, a sice široké veřejnosti, jakož i odborníkům, schopny provádět záznam, ukládání, zpracování, převod a přenos informací a dat, uvedené výrobky představují z důvodu svých podobných, či dokonce totožných vlastností a funkcí stejnorodou skupinu výrobků. Z týchž důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodě 61 výše, pokud jde o karty, totiž

tyto výrobky umožňují zejména svým uživatelům provádět elektronické platby, a to včetně plateb na dálku.

66 Odvolací senát tedy mohl mít platně za to, že tato kategorie výrobků vykazuje společné vlastnosti, mezi něž patří vlastnost umožnit provedení platby v eurech, a tudíž provést globální průzkum přihlášky ochranné známky Společenství požadované pro tyto výrobky podle kategorií, a mít platně za to, že relevantní veřejnost, která se setká s výrobky spadajícími do této kategorie a nesoucími označení „euro automatic payment", se bude bezprostředně a bez jakéhokoli přemýšlení domnívat, že jde o výrobek, který je napojen na komunikační síť, do kterého je začleněn mechanismus pro automatickou platbu umožňující mu provést přímo platby v eurech prostřednictvím uvedené sítě.

67 Zadruhé, pokud jde o výrobky náležející do oblasti telekomunikací spadající do třídy 9, jelikož jsou všechny tyto výrobky, které jsou určeny téže veřejnosti, a sice široké veřejnosti, jakož i odborníkům, schopny provádět záznam, zpracování, převod a přenos informací a dat, uvedené výrobky představují z důvodu svých podobných, či dokonce totožných vlastností a funkcí stejnorodou skupinu výrobků. Z týchž důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodě 61 výše, pokud jde o karty, totiž tyto výrobky umožňují svým uživatelům zejména provádět elektronické platby, a to včetně plateb na dálku. To platí rovněž pro „přístroje k předplatnému pro televizní přístroje", jelikož tyto přístroje, jako například dekodér nebo přijímač placených televizních programů poskytovaných na kabelové či satelitní síti, jsou vybaveny jak kartou (často nazývanou „smartcard"), tak i zařízením, které umožňuje vložit tuto kartu, aby byl povolen placený přístup k takové síti (viz obdobně rozsudek P@YWEB CARD a PAYWEB CARD, bod 54 výše, bod 59 a citovaná judikatura).

68 Odvolací senát tedy mohl mít platně za to, že tato kategorie výrobků vykazuje společné vlastnosti, mezi něž patří vlastnost umožnit provedení platby v eurech, a tudíž provést podle jednotlivých kategorií globální průzkum přihlášky ochranné známky Společenství požadované pro tyto výrobky [viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 23. září 2009, France Télécom v. OHIM (UNIQUE), T-396/07, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 29], a mít platně za to, že relevantní veřejnost, která se setká s výrobky spadajícími do této kategorie a nesoucími označení „euro automatic payment", se bude bezprostředně a bez jakéhokoli přemýšlení domnívat, že jde o výrobek napojený na komunikační síť, do kterého je začleněn mechanismus pro automatickou platbu umožňující jí provést přímo platby v eurech prostřednictvím uvedené sítě.

69 V důsledku toho odvolací senát správně dospěl k závěru, že přihlášená ochranná známka má vzhledem k výrobkům náležejícím do dotčené oblasti výpočetní techniky a telekomunikací popisný charakter.

– K ostatním výrobkům spadajícím do třídy 9

70 Zaprvé, pokud jde o „platební automaty" a „bankovní automaty", je třeba konstatovat, podobně jako odvolací senát v bodě 15 napadeného rozhodnutí a na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, že účelem platebních automatů, jakož i možným a pravděpodobným účelem bankovních automatů je provést automatické platby.

71 Přihlášená ochranná známka bude tedy vnímána jako označující technickou funkci dotčených výrobků, a sice možnost provést platbu v eurech, či také jako vztahující se k jedné z jejich vlastností, a sice automatičnosti, přičemž tuto automatičnost může

vzít relevantní veřejnost v úvahu při výběru takových výrobků. V důsledku toho přihlášená ochranná známka informuje relevantní veřejnost o základních vlastnostech dotčených výrobků, a sice, že mají nebo jsou schopny mít mechanismus umožňující provádět automatické platby v eurech.

72 Z toho vyplývá, že vzhledem k tomu, že výraz „euro automatic payment“ může být z hlediska relevantní veřejnosti běžně užíván v oblasti obchodu k označení vlastnosti „platebních automatů“ a „bankovních automatů“, odvolací senát měl správně za to, že sporná ochranná známka popisuje účel uvedených výrobků.

73 Zadruhé, pokud jde o „detektory pravosti mincí“, „automatické distribuční stroje“, „automaty na lístky“ a „čtečky čárových kódů“, odvolací senát měl v bodech 17, 19 a 21 napadeného rozhodnutí za to, že všechny tyto výrobky buď zahrnují mechanismus pro automatickou platbu, nebo jsou do takového mechanismu začleněny. V bodech 19 a 21 napadeného rozhodnutí ostatně upřesnil, že „detektory pravosti mincí“ a „čtečky čárových kódů“ mohou úzce souviset s takovými zařízeními na automatickou platbu, jako jsou automatické distribuční stroje na lístky či jiné předměty, a že tedy mohou mít stejný účel jako tato zařízení na automatickou platbu.

74 Dále, jak bylo uvedeno v bodě 51 výše, automatická platba v eurech musí být vykládána tak, že se týká mechanismu, jehož použití spotřebitel záměrně zvolil v konkrétním případě či trvale, který je schopný provést sám činnost či použít autonomně určitý postup.

75 Z předcházejících úvah vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, automatický charakter platby v eurech provedené prostřednictvím „automatických distribučních strojů“ a „automatů na lístky“ nevylučuje projev vůle ze strany spotřebitele.

76 V důsledku toho odvolací senát správně konstatoval, že přihlášená ochranná známka popisuje účel „detektorů pravosti mincí“, „automatických distribučních strojů“, „automatů na lístky“ a „čteček čárových kódů“ v tom smyslu, že dotčené výrobky zahrnují mechanismus pro automatickou platbu, nebo že mohou být do takového mechanismu začleněny.

77 Zatřetí, pokud jde o „automaty na bankovky“, odvolací senát měl v bodě 18 napadeného rozhodnutí za to, že jestliže automat na bankovky vydává určitou peněžní částku majiteli bankovní karty, bankovní ústav, se kterým je uvedený automat spojen, pouze platí určitou peněžní částku ke splnění povinnosti směřující k zániku dluhu banky vůči majiteli bankovní karty. Přihlášená ochranná známka v důsledku toho popisuje uvedené výrobky, jejichž účel úzce souvisí s konceptem platby. Je přitom třeba mít za to, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nelze vyloučit, že při četbě přihlášené ochranné známky ji relevantní veřejnost bude vnímat jako popisující zejména operace výběru peněz v hotovosti, jelikož jsou tyto operace pokládány za platby.

78 V každém případě je nutno konstatovat, podobně jako OHIM, že automaty na bankovky mohou nabízet širokou škálu takových funkcí, které jdou nad rámec pouhého výběru hotovosti, jako jsou provádění plateb či převodů, nebo také vydávání bankovních výpisů, jak je uvedeno v bodě 18 napadeného rozhodnutí. Relevantní veřejnost tudíž bude vnímat jako popisné údaje, podle nichž může výrobek umožnit provedení automatických plateb v eurech, za podmínky, že je tato vlastnost relevantní ve vztahu k dotčenému výrobku [viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 9. března 2010,

hofherr communikation v. OHIM (NATURE WATCH), T-77/09, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 30], k čemuž zjevně v projednávané věci dochází.

79 Odvolací senát měl tedy správně za to, že přihlášená ochranná známka popisuje účel „automatů na bankovky".

80 Kromě toho je třeba poznamenat, že požadavek na disponibilitu uvedený v bodě 44 výše, podle kterého musí být možné, aby označení nebo údaje, které popisují kategorie výrobků nebo služeb, pro které je zápis požadován, mohly být všemi volně užívány, znamená, že konkurenti žalobkyně, kteří jsou do svých automatů na bankovky způsobilí začlenit mechanismus pro automatickou platbu v eurech, musí mít možnost volně užívat výraz „euro automatic payment".

81 Začtvrté, pokud jde o „automaty na bankovní výpisy a na zjišťování zůstatků na účtech", měl odvolací senát v podstatě v bodě 18 napadeného rozhodnutí za to, že tyto automaty úzce souvisejí s „automaty na bankovky", jelikož jsou oba tyto výrobky začleněny do jediného a téhož přístroje, a že je tedy přihlášená ochranná známka vnímána s toutéž popisnou konotací, pokud jde o oba dotčené výrobky.

82 Je totiž nutno konstatovat, že „automaty na bankovní výpisy a na zjišťování zůstatků na účtech" a „automaty na bankovky" mohou být sloučeny do jediného a téhož stroje, a že tedy i automaty na bankovní výpisy a na zjišťování zůstatků na účtech mohou ze stejného důvodu jako automaty na bankovky nabízet jiné funkce. Relevantní veřejnost tedy přihlášenou ochrannou známku bude vnímat jako popisující základní vlastnost

dotčených výrobků, a sice, že do nich může být začleněn mechanismus pro automatickou platbu v eurech.

83 Odvolací senát tudíž správně konstatoval, že přihlášená ochranná známka popisuje „automaty na bankovní výpisy a na zjišťování zůstatků na účtech".

84 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že odvolací senát měl s ohledem na ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 právem za to, že přihlášená ochranná známka popisuje výrobky spadající do třídy 9, tak jak jsou uvedeny v bodě 4 výše.

– Ke službám spadajícím do třídy 36

85 Pokud jde o služby spadající do třídy 36, je třeba zaprvé konstatovat, že všechny jsou nabízeny zejména v bankovním a finančním odvětví a v odvětví výpočetní techniky za účelem provádění obchodních a finančních transakcí a že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, všechny uvedené služby zahrnují provedení platební operace, ať už prostřednictvím karty nebo případně elektronickou cestou.

86 V této souvislosti je s ohledem na argumenty uvedené žalobkyní (viz body 30 a 31 výše) třeba uvést, že je tomu tak zejména, jak správně uvedl odvolací senát, v případě služeb burzovního makléřství či online zprostředkování na elektronické komunikační síti, které mohou vést zmocněného makléře k tomu, aby v zájmu příjemce uskutečnil operace platby za cenné papíry na dotčeném trhu. Odvolací senát měl

v podstatě rovněž správně za to, že směnárenské služby jsou založeny na platební operaci sloužící ke konverzi deviz mezi sebou.

87 Za těchto podmínek všechny služby spadající do třídy 36 mají společnou vlastnost, případně totožný předmět, takže je možné mít za to, že spadají do stejnorodé skupiny služeb a že takový globální průzkum podle kategorií, jak je uveden v bodech 25 až 27 napadeného rozhodnutí, podle něhož předmětné služby nabízejí možnost provádět či obdržet automatické platby v eurech, je dostačující pro účely meritorního průzkumu přihlášky přihlášené ochranné známky, která se jich týká (viz obdobně rozsudek P@YWEB CARD a PAYWEB CARD, bod 54 výše, bod 80).

88 Zadruhé je třeba konstatovat, že z hlediska relevantní veřejnosti přitom existuje dostatečně přímá a konkrétní spojitost mezi slovním označením „euro automatic payment" a zvláštní vlastností všech služeb spadajících do třídy 36 spočívající v tom, že tyto služby mohou umožnit provedení či přijetí automatických plateb v eurech, případně elektronickou cestou, která úzce souvisí s pojmem automatičnost, a to v kontextu obchodních a finančních transakcí spadajících do bankovní a finanční oblasti a do oblasti výpočetní techniky.

89 Kromě toho je třeba odmítnout argument žalobkyně, podle něhož OHIM ve své dřívější rozhodovací praxi uznal, že ochranná známka, která pouze evokuje bankovní a finanční oblast, ke které se dotčené služby vztahují, uvedené služby nepopisuje. Je totiž třeba připomenout, že rozhodnutí o zápisu označení jako ochranné známky Společenství, která odvolací senáty přijímají na základě nařízení č. 207/2009, jsou přijímána v rámci přesně stanovené pravomoci, a nikoli v rámci diskreční pravomoci.

Legalita rozhodnutí odvolacích senátů musí být tedy posuzována výlučně na základě tohoto nařízení tak, jak je vykládáno soudem Unie, a nikoli na základě dřívější rozhodovací praxe odvolacích senátů (rozsudek STREAMSERVE, bod 44 výše, bod 66).

90 Je tedy třeba mít za to, jak uvedl odvolací senát v bodě 24 napadeného rozhodnutí, že jelikož výraz „euro automatic payment" poskytuje přímé informace o předmětu služeb spadajících do třídy 36, přihlášené označení může představovat pouhý popis samotné povahy či předmětu uvedených služeb.

91 Za těchto podmínek měl odvolací senát s ohledem na ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 správně za to, že přihlášená ochranná známka popisuje služby spadající do třídy 36, jak jsou uvedeny v bodě 4 výše.

92 Závěry učiněné v bodech 84 a 91 výše nelze zpochybnit argumentem žalobkyně uvedeným v bodech 32 až 35 výše, podle kterého výraz „euro automatic payment" není popisný, ale evokativní, případně arbitrární, podle toho, zda výrobky a služby uvedené v přihlášce ochranné známky náležejí do bankovní a finanční oblasti či nikoli.

93 Z judikatury totiž vyplývá, že zatímco popis v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 odpovídá přímému označení předmětu, jakosti či vlastností výrobků a služeb, pro které je ochranná známka přihlášena, evokace se vyznačuje neexistencí dostatečně úzké spojitosti mezi přihlášenou ochrannou známkou a dotčenými

výrobky nebo službami, takže nepřesahuje dovolenou oblast sugesce [viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 31. ledna 2001, Sunrider v. OHIM (VITALITE), T-24/00, Recueil, s. II-449, body 22 a 24].

94 Jelikož bylo prokázáno, že výraz „euro automatic payment" popisuje výrobky spadající do třídy 9 a služby spadající do třídy 36, uvedený výraz spadá do oblasti popisu ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 a nemůže spadat do oblasti evokace.

95 S ohledem na všechny předcházející úvahy odvolací senát právem dospěl k závěru, že přihlášená ochranná známka má popisný charakter, pokud jde o výrobky a služby spadající do tříd 9 a 36, jak jsou uvedeny v bodě 4 výše. První žalobní důvod je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněný.

96 Vzhledem k tomu, že podle ustálené judikatury ze znění čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009 velmi jasně vyplývá, že k tomu, aby dotčené označení nemohlo být zapsáno jako ochranná známka Společenství, stačí uplatnění jednoho z absolutních důvodů pro zamítnutí, které jsou v tomto ustanovení vyjmenovány [rozsudek Soudního dvora ze dne 19. září 2002, DKV v. OHIM, C-104/00 P, Recueil, s. I-7561, bod 29, a rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2008, Lancôme v. OHIM – CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION), T-160/07, Sb. rozh. s. II-1733, bod 51], není již třeba zkoumat druhý žalobní důvod vznesený žalobkyní, vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení.

97 Žalobu je tudíž třeba zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

98 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Euro-Information – Européenne de traitement de l'information se ukládá náhrada nákladů řízení.

Pelikánová Jürimäe van der Woude

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. dubna 2011.

Podpisy.